

UCHWAŁA Nr 194 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych w 1983 r.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 4 oraz art. 13 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 282 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych w 1983 r. (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule uchwały skreśla się wyrazy: „w 1983 r.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Dysponentami funduszu prac badawczych są ministrowie.

2. W zakresie finansowania programów badawczych funkcję dysponenta części funduszu prac badawczych pełni jednostka koordynująca realizację prac objętych programem.

3. Jednostka koordynująca otrzymuje środki tego funduszu do rozliczenia i rozlicza się z nich na zasadach określonych w § 11.

4. Jednostki koordynujące, pełniące funkcję dysponenta określonej części funduszu, gromadzą środki tego funduszu na jednym odrębnym rachunku bankowym, bez względu na to, która jednostka odpowiedzialna przekazuje im środki tego funduszu i jakiego programu badawczego one dotyczą.

5. Podstawą otwarcia rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 4, przez oddział banku finansującego działalność jednostki koordynującej jest wniosek tej jednostki.”;

3) w § 11:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się zdanie:

„Do tej kategorii przedmiotów mogą być zaliczane w szczególności:

- specjalna aparatura naukowo-badawcza,
- prototypy doświadczalne nowych maszyn i urządzeń,
- instalacje doświadczalne jednostek badawczych,
- prototypy (prace prototypowe) w budownictwie.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, przedmioty majątkowe po zakończeniu pracy badawczej są przejmowane nieodpłatnie przez jednostkę wykonującą pracę.

4. Wartość instalacji doświadczalnych jednostek badawczych, a także prototypów doświadczal-

nych maszyn i urządzeń, przekazanych po zakończeniu pracy badawczej innym jednostkom, powinna być przez te jednostki zrefundowana na przychody funduszu prac badawczych właściwego dysponenta.”;

4) § 26 otrzymuje brzmienie:

„§ 26. 1. Jednostka badawcza ustala samodzielnie wielkość środków na wynagrodzenia w ramach posiadanych możliwości finansowych oraz stosownie do potrzeb swojej działalności.

2. Obciążenia jednostek badawczych na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej regulują odrębne przepisy.”;

5) w § 31 dodaje się ust. 17 w brzmieniu:

„17. Zaleca się stosowanie przepisów niniejszego paragrafu odpowiednio również do spółdzielni, przedsiębiorstw mieszanych oraz do jednostek sektora nie uspołecznionego, w tym także do przedsiębiorstw zagranicznych prowadzących działalność na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w zakresie drobnej wytwórczości.”;

6) w § 33 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Odpisy amortyzacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są dokonywane według zasad obowiązujących przedsiębiorstw państwowe, z tym że całość odpisów jest przekazywana na fundusz rozwoju jednostki badawczej.”;

7) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Inwestycje jednostki badawczej są finansowane według zasad obowiązujących przedsiębiorstwa państwowe.”;

8) w § 37 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Udział jednostek badawczych we wpływach dewizowych, o których mowa w ust. 3, może być podwyższony, jeżeli zezwalają na to przepisy dotyczące eksportu osiągnięć naukowych i technicznych oraz usług technicznych.”;

9) w § 44 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do wyników prac badawczych, których odbiór nastąpił przed dniem 1 stycznia 1984 r., nie ma zastosowania przepis § 31 ust. 5, z wyjątkiem 3-letniego okresu dokonywania wpłat na fundusz efektów wdrożeniowych, licząc od dnia uruchomienia produkcji w skali przemysłowej.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner